

samme Forretningsgang i Ministerierne som i Absolutismens Tid. Det ærede Medlem maa formodentlig have glemte, at Forretningsordenen dengang var collegial, medens den nu er ministeriel, uden at tale om de mangfoldige andre Forbedringer i Henseende til Forretningsgangen, som ere indførte siden Tiden for 1848. Jeg troer, at det muligvis kunde gjøres yderligere Indskrænkninger i Ministeriernes Personale; men jeg lægger til, at Indskrænkningen ikke kan blive betydelig. Jeg troer, at der, efter hvad der nu er gjort, ikke lader sig fremtvinge yderligere Reductioner; tværtimod holder jeg for, at den Fremgangsmaade, der er brugt for nylig, til Exempel i Indenrigsministeriet, nemlig at indbringe en Departementsdirecteurpost ved Vacance, er den rette, og forhaabentlig vil det ærede Ministerium følge denne Fremgangsmaade ogsaa ved lignende Veiligheder, hvor Reduction ansees fornøden; thi derved sparer man paa engang baade Gage og Pension, og det er et godt Exempel. Man har ikke kjendt det tidligere; thi naar der forhen i Finantslovsforslaget var et Embede under et Ministerium, som skulde indtages, fandt man ofte paa den næste Side et nyt, som skulde oprettes. En anden Omstændighed, der, saavidt jeg har kunnet sætte mig ind i det ministerielle Maskineri, har Betydning med Hensyn til Antallet af Lønninger, er Volonteursystemet, som bestaaer i, at der i det Mindste i visse ministerielle Contoirer findes et Antal ulønnede Arbeidere, de saakaldte Volontører. Deres Optagelse i Contoirvet har to svage Sider. Den ene er den, at man bliver belempret med Personer, som man skal staae Plads til, og som man maa beholde, uagtet de ofte ere mindre brugbare. Den anden Svaghed, som denne Methode har, bestaaer deri, at det er vanskeligt at holde en fast Contoirtid; thi man mener ikke at kunne binde disse Mænd, som gaae uden Lønning, saaledes som andre lønnede Arbeidere, og man veed derfor ikke med Sikkerhed, hvorlænge man tør bruge dem. Der er her under Forhandlingerne fremsat Bespørgninger over Contoirtiden i Ministerierne, men jeg troer, at det, naar denne Sag bliver undersøgt, vil findes, at der i de Ministerier,

hvor man kun lidt eller maaskee slet ikke bruger Volontører, f. Ex. i Finantsministeriet, er en meget lang og fast Contoirtid, og at den Klage, man saa ofte hører over, at der begyndes for seent paa Arbejdet i Ministeriernes Contoirer, egentlig kun gjælder om de Contoirer, hvor Volonteursystemet florerer. — Den Underbalance, som dette Finantslovsforslag udviser af imellem 4 og 500,000 Rd., er vistnok ikke ubetydelig efter vore Forhold; men det forekommer mig dog, at den ikke kan kaldes stor, og jeg vil endnu gjøre den almindelige Bemærkning, at saalænge det ikke er givet, hvad vort Forsvarsvæsen skal koste, saalænge Forsvarsplanen ikke er vedtagen hvad det Deconomiske angaaer, lader det sig vanskeligt sige, om ikke det Mester af denne Underbalance skulde kunne indvindes derigjennem. Ogsaa med Hensyn hertil troer jeg, det er meget ubetimeligt at udtale en Dom, som gaaer ud paa at betegne vor finansielle Stilling som ængstelig eller som i høi Grad betænkelig. Jeg troer derfor, at det Udlaft, vi her have under Behandling, paa ingen Maade bør opvække nogen Frygt for, at vor Selvstændighed som Stat skulde i finansiell Henseende efterlade Noget at ønske.

Gad: Jeg skal blot i Anledning af det, den ærede sidste Tale udtalte, tillade mig, at sige, at Meget af det, som han nu er fremkommet med, kunde behøve en meget gennemgaaende Belysning for at blive seet, som det bør sees. En saadan skal jeg imidlertid ikke give, da Tiden ikke nu er til at gaae ind paa en fligvidtløstlig Undersøgelse, og det, han hittred, vedrører heller ikke mig personlig. Men med Hensyn til hvad der vedrører mig personlig i den Tale, han holdt, troer jeg med Willighed at kunne fordre, at naar et Foredrag har foreligget trykt i flere Dage, og det ærede Medlem ikke er sikker paa at have hørt og forstaaet, hvad der er blevet sagt, han da gennemlæser det i Tidenden; thi hvis han i dette Tilfælde vilde have gjort dette, vilde han have seet, at en meget stor Deel af den Tale, han holdt, forsaavidt mig personlig vedrører, skulde han have sparet sig, da en stor Deel af, hvad han paaastod, jeg havde sagt, slet ikke er blevet udtalt af mig.